

Сега се явява въпросът: защо високата температура е вредна за човѣка, а умѣрената, не само че не е вредна, но го ползува? Известно е на всички, че нормалната температура на човѣка е отъ $36\cdot8^{\circ}$ — 37° . Мине ли тази температура, той се простира на леглото и оставя другите хора да му слугуватъ. Колкото по-висока е температурата му, толкова по-немощенъ става той. Като дойде до 40° — 41° , човѣкъ напушта тѣлото си и отива нѣкѫде въ пространството на разходка. Обаче, ако мине благополучно високата температура, безъ да напусне тѣлото си, казваме, че е оздравѣлъ. Рибитѣ, птиците, млѣкопитаещите иматъ различни температури. Запримѣръ, птиците иматъ около 40° температура, млѣкопитаещите — приблизително като човѣшката, рибитѣ — по-низка отъ човѣшката и т. н. Като измѣрваме температурата на различните животни, виждаме, че нормалната температура за едни е вредна за други. Температурата, при която живите сѫщества се развиваатъ, е въ зависимост отъ тѣхните вѫтрешни условия. Ще дойде денъ, когато човѣкъ ще понася по-висока температура отъ тази, на която днесъ едва издѣржа.

Засега човѣкъ самъ не се познава, не знае, какви сили се криятъ въ него. Той казва: Азъ трѣбва да свѣрша училището. Защо, имено, трѣбва да свѣрши училището, не знае. Какво ще прави като свѣрши училище, пакъ не знае. Често срѣщате младежи, които сѫ